

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. Ventorum vi, contra Pharaonem, allatæ locustæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

non habeat aliquem flatum ex se nascentem, & circa se cadentem, ait Seneca. An sine caussa? caussam vnicam è vicinia discamus, de qua vulgatissima est: *Austria ventosa aut venenosa*. Alias caussas Seneca recenset, cùm de diductione nubium, & de diuisione imbrium agit. Ait enim in *Italiam* *Auster impellit*, *Aquilo in Africam reiicit*. *Etesia non patiuntur*, apud nos, nubes consistere. *Iudem totam Indianam, & Ethiopiam, continuis per id tempus, aquis irrigant*. Quid, quòd fruges percipi non possunt, nisi flatu superuacua admixta seruandis ventilarentur, nisi esset, quod sègetem excitaret, & latenter frugem, ruptis velenis suis, que folliculos agricola vocant, adaperiret.

Senec. lib. 5.
nat. qq.
cap. 18.

Extra naturæ ordinem nonnullis Devs subinde regionibus, aut terris ventum inducit, vt cum illo, pro justis pugnet. Qua in re beneficium maximum connectit, cum suppicio impiorum. Ad hunc modum extendit Moyses virgam, super terram Ægypti, & Domini minus induxit ventum vrentem, tota illa die & nocte, & manè facto, ventus vrens leuauit locustas, que ascenderunt super uniuersam terram Ægypti, & sederunt in cunctis finibus Ægyptiorum innumerabiles. Quales, ante illud tempus, non fuerant, nec postea futura sunt. Operueruntque uniuersam superficiem terra, vastantes omnia. Ventus has locustas ateulit, in pœnam peruersorum; in bonorum defensionem. Quorum ytrumque bonum quoddam est. Nouit enim simul diuina potentia, Parere subiectis, & debellare superbos. Ecce quales instruxit acies, quibus ex ordinibus sua castra compleuit Dominus, pugnando pro Israël, in Ægyptios, ait Rupertus. Locusta hæ, in Ægypto, genitæ non fuerunt, sed extra, in desertis Arabiæ, vel Æthiopiz locis. Vento igitur in Ægyptum fuerunt deportandæ, & vento vrente, vt scriptura loquitur, quem rectius Philo existimat, fuisse Austrum: cum & LXX interpres eum *Notum* appellant; & non subsolanus Orientalis, sed *Auster sit ventus vrens*. Quā potens tunc pariter & sapiens fuit ira DEI, contra superbiam Pharaonis, non ferro armatas, & hastato milite onustas classes aduocans; sed ita leuis armaturæ cohortes adducens, vt possent à vento portari. Rana, ait idem Rupertus, *Sciniphe, musca, atque locusta fuerunt cohortes eius acies, & huiusmodi cohortibus totas contra fortos Ægyptios compositi legiones*. Singuli milites, secundum se, breues quidem & infirmi, verum, pro exercitibus Pharaonis, satis valentes fuere, duce imperio

v.
Exod. 10. 13.

Rupert. lib. 2.
Comment.
in Exod. c. 38.

Loc. cit.

imperio Dei. Nempe quod multis hominum exercitus facere non potuisset, ista Phalanges locustarum strenua peregrere militia. Operuerunt enim uniuersam superficiem terra. Quamobrem fessinus Pharao, tanquam ad deditioinem, vocauit Moysen & Aaron, duces tanti exercitus atque Primates Imperatoris Dei. Rogate, inquit, Dominum Deum vestrum, ut auferat morte hanc à me. Hoc velut deditioies dixit. Nonne magnus & excellens est Imperator, qui vento potest suos hostes difflare? vento milites aduehere? & tali milite victoriam obtine-re? Incredibile nonnullis videtur, militem alicubi cataphractum vento, in aëra, fuisse sublatum. Totos Dei exercitus, vento, de regione, in regionem, transfert, ut expugnet ventosos.

VI.

Exod. 14. 21.

Quin ipsa quoque maria vento difflat, ut viam faciat transi-turis. Nam, cum extendisset Moyses manum super mare, abstulit il-lud Dominus, flante vento vehementi & vrente, tota nocte, & verit in fiume: siue tunc ventus magno impetu incurrens, seu percurrentes scissas, per medium aquas extruderit, in utrumque latus; viamque vndis nudatur, in parietum morem utrinque, Angelica manu, re-tentis, siue virtute vrendi siccandique aquas absumperit; siue aquis Angelorum ministerio, in utrumque latus, muri instar, erectis, humidum, limosum & lutulentum fundum siccatur duntaxat. Quem ventum textus Hebraicus Orientalem vocat. Hebræi enim tunc iter, contra orientem faciebant, & contra mare rubrum, quod Ægypto est orientale. Igitur vento factum est, ut mare, sine nauibus, posset transiri; & vento, ubi mare non cedit, naues impelluntur: quæ, ut in omnes partes possent agi, variæ sunt ventorum stationes.

VII.

Eugub. lib 7. perenn. Philosoph. ca. vlt.

Psal. 134. 7. Matth. 8. 26.

Hæc, & plura eiusmodi ventorum commoda, Theologi, philosophi, &c, cum illis, Eugubinus, enarrant; ut proinde merito illi, inter Dei thesauros enumeretur, qui educens nubes ab extremo terra, fulgura in pluviam fecit: Qui producit ventos de thesauris suis: ad quorum motum, & caussam rimandam, multi accesserunt, ne-mo adhuc penitus peruenit. Solus Deus verus, (non Æolus aliquis, aut Neptunus,) eos habet in potestate; vel inde agnoscendus vi-ue-re, ac spirare. Sicut, quando Christus surgens imperauit ventis & mari, & facta est tranquillitas magna. Porro homines mirati sunt, di-cente: Qualis est hic, quia venti, & mare obediunt ei? Hoc vento-

rum